

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ

DIRECCIÓ DE SERVEIS ECONÒMICS

-Servei d'Ingressos-

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DE DATA 28 DE SETEMBRE DE 2018 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 1 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL ESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 124/2018-3, INTERPOSAT PER I.C.F. I E.P.J. CONTRA EL DECRET NÚM. 469/2018, DE 19 DE GENER, EN VIRTUT DEL QUAL ES VA DECLARAR INADMISSIBLE A TRÀMIT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT CONTRA DUES LIQUIDACIONS DE L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA (IIVTNU).

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 28 de setembre de 2018 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona ha dictat sentència en virtut de la qual estima el recurs contenciós administratiu núm. 124/2018-3, interposat per la senyora I.C.F. i pel senyor E.P.J., contra el decret municipal núm. 469/2018, de 19 de gener, en virtut del qual es va declarar inadmissible a tràmit el recurs de reposició interposat contra les liquidacions de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), núm. 3756167, de quota 2.744,42 euros i 3756168, de quota 81,06 euros, per la transmissió de data 18 d'octubre de 2013, de les finques situades a la ronda d'Alfons X el Savi, XX ESC 1 XX i al carrer Pachecho, XX ESC 1 -1 XX, ambdues de Mataró.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, en la mesura que declara nul el decret impugnat, afixi com les dues liquidacions esmentades. El Jutjat invoca la sentència núm. 815/2018, de 21 de maig, del Tribunal Suprem, d'acord amb la qual no resulta obligatori interposar, com a pressupòsit de procedibilitat del posterior recurs contenciós administratiu, el corresponent recurs administratiu previst com a preceptiu. En conseqüència, entén que la declaració d'inadmissibilitat del recurs de reposició no és ajustada a dret.

El Jutjat entra el fons de l'assumpte i manifesta que en el present cas, a la llum de les escriptures públiques d'adquisició i alienació de les finques, es va produir decrement de valor, raó per la qual estima el recurs formulat per la demandant i obliga aquest Ajuntament a retornar-li l'import de les liquidacions esmentades, més els interessos de demora escaients.

El compliment de la present sentència comporta la devolució a la persona interessada de la liquidació abonada, així com l'abonament dels interessos de demora, d'acord amb els quadres següents:

I) Liquidació núm. 3756167, de quota 2.744,42 euros:

Data inicial	Data final	Dies	Tipus (%)	Interessos
19/11/2013	31/12/2013	43	5,000	16,17
01/01/2014	31/12/2014	365	5,000	137,22
01/01/2015	31/12/2015	365	4,375	120,07
01/01/2016	31/12/2016	366	3,750	102,92
01/01/2017	31/12/2017	365	3,750	102,92
01/01/2018	10/12/2018	344	3,750	96,99

Total: **576,29 €**

II) Liquidació núm. 3756168, de quota 81,06 euros:

Data inicial	Data final	Dies	Tipus (%)	Interessos
19/11/2013	31/12/2013	43	5,000	0,48
01/01/2014	31/12/2014	365	5,000	4,05
01/01/2015	31/12/2015	365	4,375	3,55
01/01/2016	31/12/2016	366	3,750	3,04
01/01/2017	31/12/2017	365	3,750	3,04
01/01/2018	10/12/2018	344	3,750	2,86

Total: **17,02 €**

Així doncs, la quantitat total que escau abonar en concepte d'interessos de demora és de 593,31 euros.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 28 de setembre de 2018 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona, en virtut de la qual estima el recurs contenciós administratiu núm. 124/2018-3, interposat per la senyora I.C.F. i pel senyor E.P.J. contra el decret municipal núm. 469/2018, de 19 de gener, en virtut del qual es va declarar inadmissible a tràmit el recurs de reposició interposat contra les liquidacions de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), núm. 3756167, de quota 2.744,42 euros i 3756168, de quota 81,06 euros, per la transmissió de data 18 d'octubre de 2013, de les finques situades a la ronda d'Alfons X el Savi, XX ESC 1 XX i al carrer Pachecho, XX ESC 1 -1 XX, ambdues de Mataró.

Segon.- Donar compliment a la sentència esmentada i, en conseqüència:

- Retornar a la persona contribuent la quantitat de 2.744,42 euros, corresponent a la liquidació núm. 3756167, declarada nul·la per la sentència citada.
- Retornar a la persona contribuent la quantitat de 81,06 euros, corresponent a la liquidació núm. 3756168, declarada nul·la per la sentència citada.
- Abonar a la persona interessada l'import total de 593,31 euros, corresponent als interessos de demora meritats per les dues liquidacions que són objecte de devolució i aprovar el document ADO núm. 2018/12018000132158, així com carregar aquest cost en la partida pressupostària núm. 310200-011110-35200 (*interessos de demora*) del pressupost corrent de despesa.

Tercer.- Notificar la present resolució al Jutjat, al Servei de Tresoreria i a la persona interessada”.

Es donen per assabentats

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DE DATA 15 D'OCTUBRE DE 2018 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 8 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL ESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 435/2017-A, INTERPOSAT PER M.H.R. CONTRA EL DECRET NÚM. 8346/2017, DE 21 DE DESEMBRE, EN VIRTUT DEL QUAL ES VA DECLARAR INADMISSIBLE A TRÀMIT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT CONTRA UNA LIQUIDACIÓ DE L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA (IIVTNU).

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 15 d'octubre de 2018 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 8 de Barcelona ha dictat sentència en virtut de la qual estima el recurs contenciós administratiu núm. 435/2017-A, interposat pel senyor M.H.R., contra el decret municipal núm. 8346/2017, de 21 de desembre, en virtut del qual es van desestimar les al·legacions formulades en data 26 de juliol de 2017 pel contribuent contra el decret municipal núm. 6324/2017, de 5 de juliol i, en conseqüència, confirmar la declaració d'inadmissibilitat del recurs de reposició continguda en el decret referit.

Per mitjà del decret municipal núm. 6324/2017, de 21 de setembre, s'havia inadmes a tràmit el recurs de reposició interposat per l'interessat contra la liquidació núm. 3947807, de quota 3.852,61 euros, de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVYNU), per la transmissió de data 9 de juliol de 2014 de la finca situada a l'avinguda Jaume Recoder, XX A XX, de Mataró.

La sentència manifesta que l'acte discutit no és una autoliquidació, sinó una liquidació, la qual és ferma. Entén que el contribuent va sol·licitar l'inici d'un procediment de revisió d'ofici d'actes nuls de l'article 217 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Així doncs, no esqueia considerar que el contribuent havia interposat un recurs de reposició, sinó que pertocava tramitar el procediment esmentat. En conclusió, la sentència declara la nul·litat del decret d'inadmissió a tràmit del recurs de reposició i ordena a aquest Ajuntament que iniciï el procediment de revisió i el conclouï dictant la resolució expressa que correspongui.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, en la mesura que declara nul el decret impugnat.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 15 d'octubre de 2018 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 8 de Barcelona, en virtut de la qual estima el recurs contenciós administratiu núm. 435/2017-A, interposat pel senyor M.H.R., contra el decret municipal núm. 8346/2017, de 21 de desembre, en virtut del qual es van desestimar les al·legacions formulades en data 26 de juliol de 2017 pel contribuent contra el decret municipal núm. 6324/2017, de 5 de juliol i, en conseqüència, confirmar la declaració d'inadmissibilitat del recurs de reposició continguda en el decret referit.

Segon.- Donar compliment a la sentència esmentada i, en conseqüència:

- Tramitar la petició d'inici del procediment de revisió d'actes nuls de ple dret previst a l'article 217 de la Llei general tributària, respecte de la liquidació núm. 3947807, de quota 3.852,61 euros.

Tercer.- Notificar la present resolució al Jutjat i a la persona interessada”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (6).

SECRETARIA GENERAL

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA NÚM 208/2018 DE 23 D'OCTUBRE, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 2 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 177/2017-S, INTERPOSAT CONTRA LA DESESTIMACIÓ DE LA RECLAMACIÓ DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PER F.B.R.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 29 d'octubre de 2018, el Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 208/2018 de 23 d'octubre, dictada en el Procediment abreujat núm. 177/2017 en el recurs interposat pel senyor F.B.R., contra el decret núm. 4250/2017 de 10 de maig, del regidor delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda en una arqueta sense protecció quan passejava el seu gos per un terreny privat al voltant de El Sorrall.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys per un import de 3.869,53 euros. La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima la demanda i condemna a la part actora en costes per un import màxim de 300 euros del procediment, entre altres, amb el següent argument:

“...es un dato relevante quién es el titular del descampado que, si no lo es el Consistorio, mal se le puede imputar responsabilidad por una arqueta sin tapar que hay en la zona”.

La sentència no és susceptible de recurs ordinari.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 8832/2017 de 6 d'octubre, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis

Centrals, Seguretat i Bon Govern, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal , proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència número 208/2018 de 23 d'octubre, dictada en el Procediment abreujat núm. 177/2017 en el recurs interposat pel senyor F.B.R., contra el decret núm. 4250/2017 de 10 de maig, del regidor delegat de Serveis Centrals, que resol desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda en una arqueta sense protecció quan passejava el seu gos per un terreny privat al voltant de "El Sorrall".

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Barcelona".

Es donen per assabentats

DONAR COMPLIMENT DE LA SENTÈNCIA NÚM. 52/2015, D'11 DE MARÇ, DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 5 DE BARCELONA, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ORDINARI NÚM. 191/2011, INTERPOSAT PER CONSTRUCCIONES RUBAU SA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

"Per decret de data 19 de novembre de 2018, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Cinquena, s'ha declarat la fermesa de la Sentència de data 20 de juliol de 2018 (dictada en rotlle d'apel·lació número 372/2015) que desestima el recurs interposat per l'Ajuntament de Mataró contra la sentència 52/2015 del Jutjat Contenciós Administratiu numero 5 de Barcelona de data 11 de març de 2015 (procediment ordinari numero 191/2011), imposant les costes per un import de 1500 euros. Tanmateix, el decret acorda la remissió de les actuacions al jutjat contenciós administratiu numero 5 de Barcelona perquè es doni compliment de la resolució.

La sentència número 52/2015 del Jutjat Contenciós Administratiu número 5 de Barcelona de data 11 de març de 2015 (procediment ordinari 191/2011) estima en part el recurs contenciós administratiu interposat per la representació processal de Construcciones Rubau SA contra el decret 1343/2011, de 21 de febrer, del conseller delegat d'Obres, Serveis i Manteniment de l'Ajuntament de Mataró i condemna a aquesta corporació a abonar-li la quantitat de 508.823,98 euros en concepte de liquidació de les obres del Projecte executiu del CEIP Montserrat Solà, més els interessos legals.

En compliment de l'article 106 de la LJCA i, a la vista del contingut de la sentència, procedeix:

- Dipositar en el compte del Jutjat Contenciós Administratiu número 5 de Barcelona l'import de 508.823,98 euros, en concepte de principal.
- Liquidar els interessos legals a comptar des de la data de la notificació de la sentència de primera instància (16/03/2015), fins la pràctica de la transferència en el compte, i que es calculen per un import base de 508.823,98 euros, segons el següent detall:

Fecha inicial	Fecha final	Días	Tipo (%)	Intereses (€)
16/03/2015	31/12/2015	291	3,500	14.198,28
01/01/2016	31/12/2016	366	3,000	15.264,72
01/01/2017	31/12/2017	365	3,000	15.264,72
01/01/2018	10/12/2018	344	3,000	14.386,48
Total: 59.114,20 interessos legals (inici 16/03/2015 i fi el dia 10/12/2018)				

En virtut de les competències delegades per Resolució d'Alcaldia de data 6 d'octubre de 2017, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS,

Primer.- Donar compliment de la sentència número 52/2015 del Jutjat Contenciós Administratiu número 5 de Barcelona de data 11 de març de 2015 (procediment ordinari 191/2011) que estima en part el recurs contenciós administratiu interposat per la representació processal de Construcciones Rubau SA contra el decret 1343/2011, de 21 de febrer, del conseller delegat d'Obres, Serveis i Manteniment de l'Ajuntament

de Mataró i condemna a aquesta corporació a abonar-li la quantitat de 508.823,98 euros en concepte de liquidació de les obres del Projecte executiu del CEIP Montserrat Solà, més els interessos legals.

Segon.- En aplicació de l'article 106 de la LJCA,

- a) Dipositar en el compte judicial número ES55 0049 3569 92 0005001274, l'import de **508.823,98 euros**, en concepte de principal. Cal que consti a la transferència el número del compte del procediment 0940 0000 22 0372 15.
- b) Liquidar els interessos legals per un import de **59.114,20 euros**, a comptar des de la data de la notificació de la sentència de primera instància (16/03/2015) fins el dia 10/12/2018, en que s'aprova per la Junta de Govern la pràctica de la transferència en el compte judicial número ES55 0049 3569 92 0005001274, fent constar el número del compte del procediment 0940 0000 22 0372 15, que serà dipositat en aquest compte judicial en concepte d'interessos legals, i que es calculen per un import base de 508.823,98 euros.

Tercer.- Per a l'efectivitat dels anteriors acords, aprovar les següents operacions comptables:

Doc. comptable	Número Doc.	Import
OPNP	2018/134510	508.823,98
ADO	2018/134513	59.114,20

Quart.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 5 de Barcelona".

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (6).

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA NÚM. 783/2018 DE 18 DE SETEMBRE, QUE ESTIMA EL RECURS 228/14 INTERPOSAT CONTRA LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ SECTOR EL SORRALL.

La Senyora Núria Moreno Romero, regidora delegada d'Urbanisme, Desenvolupament Econòmic i Cultura, presenta la proposta següent:

“El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Secció Tercera, ha dictat Sentència núm. 783/2018 de 18 de setembre, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 228/2014, interposat per Bomar 92, SL contra l'aprovació definitiva de la *Modificació puntual del Pla general d'ordenació municipal relativa al sector El Sorrall* (MPPGO en endavant) per resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat de 31 de juliol de 2014.

La Sentència desfavorable als interessos municipals anul·la la MPPGO per entendre que cal excloure la finca de la recurrent de la UA-88 El Sorrall i seguir amb l'expropiació iniciada l'any 2001, cosa que desequilibra i incompleix els estàndards del planejament recorregut, en ser la superfície litigiosa destinada a sistemes no menor a una quarta part del total de sistemes de la UA-88.

Motiva el predomini de l'expropiació de la finca per sobre del planejament urbanístic aprovat, per l'obligació municipal de complir les diverses sentències que declaren el dret de Bomar 92, SL a la tramitació de l'apreuament de l'expropiació iniciada l'any 2001, les quals són:

- a) La Sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 11 de 15.01.2014, en recurs 374/2012, que anul·la el decret de la regidora d'Urbanisme de 18.07.2012, desestimatori de la tramitació d'una nova valoració per aplicació de la suspensió de l'article 114 del Text refós de la Llei d'urbanisme efectuada per la Llei 3/2012, i de la suspensió de la tramitació de projectes de gestió urbanística acordada pel Ple de l'Ajuntament de 7 de juny de 2012.

Aquesta Sentència va ser confirmada en recurs d'apel·lació núm. 241/2014, pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Secció 2a, el 16.02.2015.

Instada peça separada d'impossibilitat legal d'executar la Sentència per canvi del planejament urbanístic, va ser denegat en Interlocutòria de 02.03.2016 del JCA 11.

- b) La Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Secció Segona, de 30.10.2015, que anul·la l'acord del Jurat d'Expropiació de Catalunya de no admissió a tràmit de l'apreuament de 15.02.2013 i la desestimació del recurs de reposició de 26.07.2013.

Exposa que la pròpia memòria de la MPPGO reconeix que tracta de donar resposta al sector del Pla parcial i a la sol·licitud d'expropiació dels propietaris d'una finca en gran part fora del sector que correspon a sols urbans qualificats de zona verda, proposant el planejament englobar sòls privats inicialment previst obtenir per expropiació.

Diu que la Sentència del JCA núm. 11 de 15.01.2014 és anterior a l'aprovació provisional de la MPPGO de 06.03.2014, però aquesta no va fer cap menció de la mateixa, quan l'exercici de la potestat de planejament tenia una claríssima incidència en aquell pronunciament.

En el fonament de dret quart resumeix que *“ejercer la potestad de planeamiento con el fin, entre otros, por muy atendibles que puedan ser éstos, de eludir las consecuencias de un expediente de expropiación en curso, dirigido a la obtención de suelo, urbano, destinado a sistemas, se entiende supuesto claramente reconducible a vicio de desviación, allí donde ni la clasificación, ni la calificación del suelo experimenta variación alguna, permaneciendo idéntica, de modo que, en relación al suelo litigioso propiedad de la actora, el único fin que mueve el ejercicio de la potestad de planeamiento no es el ordenador atendiendo a un modelo de ciudad que responda a las expectativas y necesidades de la comunidad local en el momento presente, sino el de eludir las consecuencias de expediente expropiatorio incoado y pendiente de resolución.”*

Contra aquesta Sentència sols es pot interposar recurs de cassació davant el Tribunal Suprem per infracció de normes estatals o de la Unió Europea rellevants i determinants en la decisió de la sentència, i necessàriament que hagin estat invocades en el procés o considerades en la sentència. Per ser admès a tràmit el Tribunal Suprem ha d'estimar que hi ha interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència.

No s'observa infracció de normativa estatal en quant s'ajusta a l'article 103 de la Llei de la jurisdicció contenciosa que obliga al compliment de les sentències amb els seus propis termes, i declara nuls de ple drets els actes i disposicions que pretenguin eludir el seu compliment.

Per altra banda la propietat ha reiterat la seva voluntat de continuar amb l'expropiació interposant les accions administratives i judicials necessàries, d'acord amb el dret recollit a l'article 114 del Text refós de la Llei d'urbanisme, del tràmit de determinació de l'apreuament per ministeri de la llei.

Així tenim que, en compliment de les sentències abans esmentades, ha estat represa l'expropiació i el Jurat d'Expropiació de Catalunya ha fixat l'apreuament de la finca, que Corbaire 15, SL (abans Bomar 92, SL) ha impugnat davant el TSJC, Secció 2a, en recurs núm. 111/2017.

Vist l'informe jurídic i els articles 86, 88, 103 i 104 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

En virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents **ACORDS**

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Secció Tercera, núm. 783/2018 de 18 de setembre, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 228/2014, interposat per Bomar 92, SL contra l'aprovació definitiva de la *Modificació puntual del Pla general d'ordenació municipal relativa al sector El Sorrall*, per resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat de 31 de juliol de 2014, i la declara nul·la de ple dret.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal i als propietaris del sector El Sorrall, als efectes escaients”.

Es donen per assabentats

DONAR COMPLIMENT DE LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA NÚM. 913/2018 DE 26 D'OCTUBRE, QUE ESTIMA EL RECURS 159/2013 INTERPOSAT CONTRA LA MODIFICACIÓ PUNTAL DEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ EN RELACIÓ AL SÒL NO URBANITZABLE I D'ACTUALITZACIÓ DEL PLÀNOL DE CLASSIFICACIÓ DEL SÒL DE TOT EL MUNICIPI.

La Senyora Núria Moreno Romero, regidora delegada d'Urbanisme, Desenvolupament Econòmic i Cultura, presenta la proposta següent:

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, ha dictat Sentència núm. 913/2018 de 26 d'octubre, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 159/2013, interposat per l'Assemblea Pagesa del Maresme, contra la *Modificació puntual del Pla general d'ordenació en relació amb el sòl no urbanitzable i d'actualització del plànol de classificació del sòl de tot el municipi*, aprovat definitivament per resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat el 14 de juliol de 2014, l'anul·la i condemna a les administracions demandada i codemandada en costes amb el límit, no conjunt, de 1.000 euros.

La Sentència desfavorable als interessos municipals anul·la l'acte impugnat per dos motius de procediment, que són:

1. FALTA DE NOVA INFORMACIÓ PÚBLICA PER CANVIS SUBSTANCIALS INTRODUÏTS EN LA TRAMITACIÓ.

Després de l'aprovació inicial es van aprovar dos figures més de planejament territorial, el *Pla territorial metropolità de Barcelona* (PTMB) i el *Pla director urbanístic per la reserva de sòl de la Línia Orbital Ferroviària* (PDULOF), que es van recollir a l'aprovació provisional i va motivar un canvi de títol del document, i en aquell tràmit va passar a ser la *Modificació puntual del Pla general PGOM-96, sòl no urbanitzable – Adaptació del Pla general d'ordenació de Mataró al planejament territorial i director*, encara que l'aprovació definitiva va descartar aquest títol.

Entén la Sentència que aquesta modificació en els objectius i ambició normativa requeria un nou tràmit d'informació pública, amb vulneració de l'article 4.e) del DLeg.

2/2008, relatiu a la participació ciutadana efectiva en l'elaboració dels instruments de planejament i gestió urbanística i de la seva avaluació ambiental; dels articles 83.4 del DLeg. 1/2005 i 85.4 del DLeg. 1/2010, relatius a la informació pública dels plans d'ordenació aprovats inicialment, i de l'article 112 del Decret 305/2006, relatiu a nova aprovació inicial i informació pública en cas d'introducció de canvis substancials.

2. FALTA D'AVALUACIÓ AMBIENTAL ESTRATÈGICA:

Considera la Sentència que el planejament recorregut està subjecte a l'avaluació ambiental estratègica, d'acord amb la Directiva 2001/42/CE del Parlament Europeu i del Consell de 27.06.2001, i la Llei 6/2009, d'avaluació ambiental dels plans i programes

Els dos motius de nul·litat són per interpretació de:

- a) Si els canvis produïts entre l'aprovació inicial i la provisional tenen el caràcter de substancials, que requereixen una nova informació pública.
- b) Si les noves classificacions i qualificacions del sòl no urbanitzable tenen repercussions significatives sobre el medi ambient.

Les administracions autonòmica i municipal demandades, han defensat una interpretació en base a la literalitat de la normativa d'aplicació. Els canvis introduïts entre l'aprovació inicial i provisional no tenen caràcter de substancials d'acord amb l'article 112.2 del Reglament de la Llei d'urbanisme (Decret 305/2006). L'objectiu de la modificació puntual del planejament urbanístic general són d'adaptació, millora, agilització, concreció, etc., en conseqüència no tenen incidència mediambiental en el territori encara que afecti a tot el sòl no urbanitzable, com consta a l'informe de 30.11.2009 de l'Oficina Territorial d'Avaluació Ambiental, que fa una anàlisi detallada de l'afectació ambiental de cadascun dels canvis proposats, i conclou que no està subjecta, entre d'altres perquè les modificacions de classificació del sòl comporten bàsicament la desclassificació de sòl urbanitzable no programat per ser sòl no urbanitzable, i les modificacions de qualificació del sòl són adaptacions a normativa o actualitzacions de canvis ja produïts.

Per contra la Sentència fa una interpretació més àmplia, parteix del principi de participació ciutadana efectiva en l'elaboració dels instruments de planejament i considera canvi substancial l'ampliació d'objectius d'adaptació del planejament territorials, que a l'aprovació inicial era solament del *Pla director urbanístics del sistema costaner* (PDUSC) i a l'aprovació provisional s'amplia amb el planejament territorial entrat en vigor amb posterioritat, que és el *Pla territorial metropolitana de Barcelona* (PTMB) i el *Pla director urbanístic per la reserva de sòl de la Línia Orbital Ferroviària* (PDULOF). Per altra banda les adaptacions normatives les considera subjectes a avaluació ambiental, per afectar la totalitat del sòl no urbanitzable, no haver estat el PDUSC objecte en el seu moment d'avaluació ambiental i no ser traslladable l'efectuat en l'aprovació de PTMB, per ser diferent la component ambiental a considerar en l'exercici de la potestat de planificació urbanística municipal.

Per anar a cassació al Tribunal Suprem cal al·legar infracció de normes estatals o de la Unió Europea rellevants i determinants en la decisió de la sentència, que tingui interès cassacional objectiu per a formar jurisprudència, en la concreta infracció de l'ordenament jurídic, processal o substantiu, o de la jurisprudència, i que el Tribunal Suprem apreciï que existeix aquest interès. Aquí difícilment es pot al·legar infracció de la norma estatal i de la directiva europea que avalen la participació ciutadana i l'avaluació ambiental en sòl no urbanitzable, en sentit ampli.

Contra les Sentències del Tribunal Superior de Justícia no hi ha possibilitat d'interposar recurs de cassació per formació de jurisprudència de normes autonòmiques, sols està previst per a les sentències dels Jutjats Contenciosos Administratius i per alguns supòsits.

Vist l'informe jurídic; l'article 112 del Decret 305/2006, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme; l'article 6.2 de la Llei 6/2009, d'avaluació ambiental de plans i programes; i els articles 86, 88 i 103 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, proposo a la Junta de Govern Local, en virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, l'adopció, si s'escau, dels següents

ACORDS:

Primer.- Donar compliment de la Sentència núm. 913/2018 de 26 d'octubre, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 159/2013, interposat per l'Assemblea Pagesa del Maresme, interposat contra la *Modificació puntual del Pla general d'ordenació en relació amb el sòl no urbanitzable i d'actualització del plànol de classificació del sòl de tot el municipi*, aprovat definitivament per resolució del conseller de Territori i Sostenibilitat el 14 de juliol de 2014.

Segon.- Retrotreure l'expedient de tramitació del planejament anul·lat al moment anterior de l'aprovació provisional, i el Servei d'Urbanisme i Patrimoni municipal tramiti l'avaluació ambiental, l'aprovi inicialment per segon cop i el sotmeti novament a exposició pública.

Tercer.- Comunicar l'acord al Tribunal i a conseller de Territori i Sostenibilitat, als efectes escaients”.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (6).

-Servei d'Assessorament, Gestió i Planificació-

DONAR COMPLIMENT AL CONTINGUT DE LA SENTÈNCIA DE 7 DE NOVEMBRE DE 2018, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 7 DE BARCELONA, EN RELACIÓ AL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 328/2017-C, INTERPOSAT PEL SR. NG.R.S. CONTRA L'AJUNTAMENT DE MATARÓ

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 15 de maig de 2017, la regidora delegada de Via Pública, Equipaments i Espais Públics, va resoldre desestimar les al·legacions presentades per NG.R.S. i imposar una sanció de 200 €, comportant la pèrdua de 4 punts, per la comissió d'una infracció greu en matèria de Trànsit, circulació de vehicles a motor, i seguretat viària.

L'esmentada resolució fou impugnada davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Barcelona, i es tramità pel procediment abreujat amb número 328/2017-C pel Jutjat Contenciós Administratiu 7 de Barcelona.

En data 7 de novembre de 2018, practicades les actuacions processals procedents, es dictà sentència núm. 230/2018 que resol: *“Desestimar el presente recurso contencioso-administrativo interpuesto por la representación letrada de Don NG.R.S., contra la resolución de 15 de mayo de 2017 dictada de la Regidora de Via Pública, Equipamientos y Espacios Públicos del Ayuntamiento de Mataró, desestimatorio de las alegaciones del recurrente y al no resultar disconforme a Derecho en los extremos que conforman la concreta controversia de autos el decreto, por el que se resuelve imponer la sanción de multa por importe de 200 euros con detracción de 4 puntos por la comisión de la infracción grave ex artículo 146 del Reglamento General de Circulación. Sin costas”*.

Fent ús de les atribucions conferides a l'Alcaldia per la Llei 7/85, de 20 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, reformada per la Ley 57/2003, de 16 de diciembre, de medidas para la modernización del gobierno local i per la resta de

disposicions legals, i d'acord amb les competències delegades per Resolució d'Alcaldia de data 6 d'octubre de 2017, a la Junta de Govern,

PROPOSO:

PRIMER.- Donar-se per assabentada del contingut de la sentència núm. 230/2018, de 7 de novembre, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu 7 de Barcelona, en relació al recurs contenciós administratiu 328/2017-C contra la resolució de data 15 de maig de 2017.

SEGON.- Comunicar l'acord al Tribunal i al servei municipal corresponent per tal que, en el que calgui, procedeixi a la seva execució”.

Es donen per assabentats

DONAR COMPLIMENT AL CONTINGUT DE LA SENTÈNCIA DE 26 DE SETEMBRE DE 2018, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 11 DE BARCELONA, EN RELACIÓ AL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 175/2017 F, INTERPOSAT PEL SR. M.C.I. CONTRA L'AJUNTAMENT DE MATARÓ.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent

“En data 28 de febrer de 2017, la Regidora Delegada de Via Pública, Equipaments i Espais Públics, en relació a l'expedient administratiu sancionador número 376/2016, incoat a *M.C.I., per presumpta infracció de caràcter molt greu en matèria de l'Ordenança de Civisme de Mataró* va resoldre el següent: *Revocar el Decret 7060/2016 de 29 de setembre i anul·lar el full de pagament emès a nom del senyor M.C.I., així com Incoar nou expedient sancionador, número SJAVP-2017/00050-CON, al Sr. M.C.I. com a presumpte responsable d'una infracció molt greu a l'Ordenança de Civisme de Mataró* i també, *Incorporar les al·legacions i els Informes que figuren a*

l'expedient, que es resoldran en el seu moment procedimental, sens perjudici que l'interessat pugui presentar-ne de noves.

L'esmentada resolució fou impugnada davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Barcelona, i es tramità pel procediment abreujat amb número 175/2017-F pel Jutjat Contenciós Administratiu 11 de Barcelona.

En data 26 de setembre de 2018, practicades les actuacions processals procedents, es dictà Sentència núm. 210/2018 que resol: “DEBO ESTIMAR Y ESTIMO PARCIALMENTE el recurso contencioso-administrativo interpuesto por la Procuradora M.S.C., en nombre y representación de M.C.I., contra el Decreto 1787/2017, de 28 de febrero de 2017 dictado por la Regidora Delegada de Vía Pública, Equipaments i Espais Públics del AYUNTAMIENTO DE MATARÓ, que revocaba el Decreto 7060/2016, de 29 de septiembre, en el sentido de anular la incorporación en el nuevo procedimiento sancionador las alegaciones y los informes que figuran en el expediente. En cuanto a las costas cada parte abonará las causadas a su instancia y las comunes por mitad.”

Fent ús de les atribucions conferides a l'Alcaldia per la Llei 7/85, de 20 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, reformada per la *Ley 57/2003, de 16 de diciembre, de medidas para la modernización del gobierno local* i per la resta de disposicions legals, i d'acord amb les competències delegades per Resolució d'Alcaldia de data 6 d'octubre de 2017, a la Junta de Govern,

PROPOSO:

PRIMER.- Donar-se per assabentada del contingut de la Sentència núm. 210/2018, de 26 de setembre, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu 11 de Barcelona, en relació al recurs contenciós administratiu 175/2017-F contra la resolució de data 28 de febrer de 2017.

SEGON.- Comunicar l'acord al Tribunal i al servei municipal corresponent per tal que, en el que calgui, procedeixi a la seva execució”

Es donen per assabentats

DIRECCIÓ DE SERVEIS ECONÒMICS

-Servei d'Ingressos-

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DE DATA 11 D'OCTUBRE DE 2018 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 4 DE BARCELONA, QUE ESTIMA PARCIALMENT EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 420/2017-A, INTERPOSAT PER P.M.L. CONTRA EL DECRET NÚM. 8730/2017, DE 5 D'OCTUBRE, EN VIRTUT DEL QUAL ES VA DECLARAR INADMISSIBLE A TRÀMIT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT CONTRA QUATRE LIQUIDACIONS DE L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, Regidor delegat de Serveis Centrals, Seguretat i Bon Govern, presenta la proposta següent:

“En data 11 d'octubre de 2018 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 4 de Barcelona va dictar sentència estimatòria del recurs contenciós administratiu núm. 420/2017-A, interposat pel senyor P.M.L. (NIF núm. xxxx) contra el decret núm. 8730/2017, de 5 d'octubre, en virtut del qual es va declarar inadmissible a tràmit el recurs de reposició interposat en data 24 de juliol de 2017 contra les següents liquidacions de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU):

- 4133356, de quota 3.643,91 euros. Transmissió de data 9 de juliol de 2013 de la finca situada al c. xxxx, de Mataró.
- 3748725, de quota 1.915,70 euros. Transmissió de data 31 de juliol de 2013 de la finca situada al c. xxxx de Mataró.
- 4134137, de quota 6.091,32 euros. Transmissió de data 15 d'abril de 2015 de la finca situada al c. xxxx, de Mataró.
- 4326490, de quota 1.957,92 euros. Transmissió de data 5 de setembre de 2016 de la finca situada al c. xxxx, de Mataró.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, en la mesura que declara nul el decret en virtut del qual es va inadmetre a tràmit el recurs de reposició formulat contra les liquidacions citades.

L'òrgan jurisdiccional motiva que els actes discutits són autoliquidacions, perquè les ordenances fiscals reguladores d'aquest tribut dels exercicis 2013 i 2015 estableixen aquest règim de gestió. En conseqüència, la inadmissió del recurs de reposició no és procedent. La persona contribuent pot instar la rectificació de les autoliquidacions dintre dels quatre anys.

En conseqüència, el Jutjat anul·la el decret impugnat i ordena a l'Ajuntament que admeti i tramiti l'escrit presentat per l'actora com de rectificació d'autoliquidacions.

En virtut de l'article 104 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, a l'empara de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents

ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 11 d'octubre de 2018 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 4 de Barcelona, en virtut de la qual estima parcialment el recurs contenciós administratiu núm. 420/2017-A, interposat pel senyor P.M.L. contra el decret núm. 8730/2017, de 5 d'octubre, en virtut del qual es va declarar inadmissible a tràmit el recurs de reposició interposat en data 24 de juliol de 2017 contra les liquidacions de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) núm. 4133356, 3748725, 4134137 i 4326490.

Segon.- Donar compliment a la sentència esmentada i, en conseqüència:

- Admetre i tramitar la petició de rectificació de les autoliquidacions esmentades en la present resolució.

Tercer.- Notificar la present resolució al Jutjat i a la persona interessada”.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).